

רעות המראה ודקת הפשור את שבע הפרות
 ופת המראה והבריאה ויקץ פרעה: ה וישען
 ויחלם שנית והנה | שבע שפלים עלות בקנה
 אחד בריאות ומכות: והנה שבע שפלים דקות
 ושורפת קדים צמחות אחריו: ותבלענה
 השפלים הדקות את שבע השפלים הבריאות
 והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: והי בכך
 ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרממי מצרים
 ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו
 ואין פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשלים
 את פרעה לאמר את חמאי אני מזכיר היום:
 פרעה קצף על עבדיו ויקן אתי במשמר בית
 שר הפפחים אתי ואת שר האפים: ונחלמה
 חלום בלילה אחד אני והוא איש פפתרון חלמו
 חו"א (ו) ויקץ פועה: עקדה שער פה (ט) אני מוכיר: עקדה שער לא

רש"י
 נשמת צימי הרעב: (ח) בקנה אחד: טור"ל בלע"ז (אין האלם): בריאות: שאני"ש בלע"ז
 (געוונד): (ו) ושדופות: הליא"ש בלע"ז (פענכרמנט): שקיפו קדום מצוות לשון משקוף
 המצוט ממיד על ידי הדלת המכה עליו: קדים: רוח מורמית שקיפין בש"ש בלע"ז (דער
 העמק דבר
 הראשונות חלו יגיע שנים הטובות, ואח"כ גם זה נא להוכיח שיהיה הטובע רק במקום אחד
 הועיל מעט בראש יעקב למתים שלא מכת הרעב, היינו צממנים, משא"כ בשפלים הרעות היה בשבע
 וע"ע להן מקרא ל"ד: (ה) עדרות בקנה אחד: קנים מפורים מעט, להוכיח שמפורי צורת
 הרחב דבר
 נעם הכיום ומש"כ לעיל ל"ב כ"ו [בכר"ל], ומה שמעטו לשורי, דלם לא היה מקבל שער על מנהגיו הטובים
 לא היה נעם כשעבר עליו היום:

וחסורו פשור ית שבע תורתא שפירו למתיו ופטימתא ואחער פרעה: ה ודמוך
 וחלם תננות והא שבע שפלין סלקן פקניא חר פטימין ומבן: ו והא שבע שפלין
 לקון ישקופן קדום צמחן פתריהו: ו ובלעא שפליא לקניא ית שבע שפליא
 פטימתא וקליאתא ואתער פועה והא חלקא: ה והנה בצפרא ומתפרא רוחיה
 ושלח וקרא ית כל חרמי מצרים והי כל חכמיה וישלח פרעה ליהוה ית חלמיה
 וקית דפשו יתוהו לפרעה: ה ופכלל רב שפן עם פרעה למימר ית סודתני אתי
 מדבר יומא דין: פרעה רגו על עבדוהו ויתב יתי במפרת בית רב קטוליא יתי
 וית רב נחומי: ה וחלקנא חלקא בלייא חר אנא והוא גבר פפולשין חלמיה
 רש"י

מאר"ספס"ווינד): (ו) הבריאות: שיי"ש בלע"ז (געוונד): ודדה חלום: והנה נעלם חלום
 שלם לפני הולך לטומרים: (ח) ותפעם רוחו: ומתקפה רוחיה: מקשקשת צמחי כפעמון.
 ונצונבלגל אומר ומתפעם רוחו (דניאל ב') לפי שהיו שם שמי פעימות שמת חלום והעלמת
 פמרונו (ב"ר): הרפואי: המחרים צמימי ממים שאוליס צענמות: טימי כן עלמות בלשון ארמי
 ובמטתה ציט שהוא מלא טימיא (האלות פ"ט) מלא ענמות: ואין פורת אותם צפרעה: פומרים
 היו אולם חלל לא לפרעה שלא היה קולן נכנס בלוינו ולא היה לו קורת רוח בפמרום שהיו אומרים
 שבע צמות אחת מוליד ושבע צמות אחת קוצר (ב"ר): (יא) איש בפתרון חלמו: חלום הלואי

העמק דבר

השפלים הלמה ממחרים. והענין להלן מ"א כ' ענין ותעמדה אל הפרות, אל הכמוז מספר
 וי"ז ומ"ג א' יוצר שהיה בשארי ארצות שנת
 צורות מקלקן שבעין מקלקן רעבים, אל לא כמו
 שארי שני צורות שפועים שבעין ועניים רעבין,
 וכאן היו עשירים רעבין ועניים שבעין, למחללים
 פשוטים שבעי שבע המה מחללי בהמה כמו
 מרובין ורכשעין, ושני רעבון המה מחללי אדם,
 זה היה גזל בארץ ישראל, אל משהו ולחם לא
 היה כלל, ולא היו עשירים יכולין להשיג כי אם
 ממחרים, וע"ז היה מוכות החלום, דהפרות הישנות
 מוכות שלא היה מפילו מחללי בהמה וזה לא היה
 כי אם צממנים, אל חלום השפלים מוכות על
 מצואה כמשמעו, וזה הרעב היה גם בארץ ישראל.
 והיינו שגמנה חלום בשמי צורות ולא בצורה אחת
 שמי פעמיים. אמנם יוסף לא פתר לפרעה כי אם
 מה שנוגע אליו, וגם כי פרעה לא סיפר ליוסף
 הרחב דבר

(א) ובמרדכי א"י ע"ז הענין בקו לן חכמה ואין רעמ לעון נקל, בקו לן חכמה ואין חסרמנים וממני מחרים,
 רעמ לעון נקל זה יוסף, הביאור ע"ז שהלן שאינו רגיל לרע עם עמו למנוח ענין חכמה עמוקה
 בעת שאין השעה מרחמתו, על כן שבעה שהענין יקול לו למנוח דבר חכמה מבקש אוחה במקום שאין עם ענין
 עמוק, אל נכון שהוא יודע דרך להעמיץ בחכמה מצד מקומות שאין עם דבר העמקה, כך חרמתי מחרים בקטו
 בזה החלום דבר חכמה ודברים רחוקים, ולא הבינו כי אין כאן דבר חכמה אלא כמשמעו, ויחס הבינו האמת.